

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

www.spitaluldecopii.ro

*Pasiune pentru medicină.
Dragoste pentru copii.*

PSIHOLOGIE

1. Am doi copii – David (3 ani) și Diana (1 an și jumătate). Cel care ne face probleme este David, în sensul că la masă mănâncă doar ce și când. În rest, aruncă mâncarea pe pereți și se mută de pe un scaun pe altul. La somn e teroare: durează cel puțin două ore până reușim să-l adormim: trânteste, face gălăgie, sare în pat, ne lovește. Iar dimineața e în picioare de la ora 6. Peste zi are tot felul de cereri imposibile și dacă nu primește mârâie, ne lovește, aruncă lucruri prin casă, țipă. Când trebuie să-l îmbrac să plece la grădi vrea să îi pun ce vrea el (chiar dacă e nepotrivit) și iar urlete și țipete. Când vine de la grădi o terorizează pe Diana, aruncă cu jucării în ea, nu are voie cu nimic, o face să plângă. Simt că nu mai pot. Am încercat să îi explicăm cum stau lucrurile cu calm, nu cedăm la țipetele lui, îl pedepsim (10 minute singur în dormitor). Uneori avem rezultate, dar de scurtă durată. Ce să mă fac? (Valentina, București)

Este relativ frecventă apariția unor modificări de comportament la frățiorul mai mare, odată cu apariția unui nou copil în frătrie. David este și el la o vârstă complicată, într-un proces foarte activ de dezvoltare și individualizare. Fiecare copil are propria sa constelație emoțională și propriul său set de nevoi psiho-afective. Vă recomandăm să mergeți la o evaluare psihologică, dat fiind faptul că, în mod evident, David încearcă să vă comunice o stare de disconfort și dumneavoastră sunteți de asemenea frământată de această schimbare de comportament. Numai evaluarea psihologică specializată poate identifica acele elemente și constelații de factori care afectează starea copilului și vă poate ajuta să depășiți acest moment. Puteți avea consult psihologic în cadrul Policlinicii Dorobanți a Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii "Grigore Alexandrescu". Datele de contact le aveți pe site-ul spitalului nostru: www.spitaluldecopii.ro, la secțiunea Secției-Clinicii-Policlinica Dorobanți, cât și la secțiunea Program Consultații.

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII "GRIGORE ALEXANDRESCU"

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

*Pasiune pentru medicină.
Dragoste pentru copii.*

www.spitaluldecopii.ro

2. Băiețelul meu are 1 an și 11 luni și încă nu face la oliță. Acum câteva zile, punându-l pe oliță, s-a întâmplat minunea! Dar a avut o reacție la care nu m-am așteptat: s-a speriat, a început să plângă și m-a luat în brațe nevrând să-mi mai dea drumul. Cu toate că eu și soțul meu l-am lăudat și ne-am bucurat de ceea ce făcuse, el a avut această reacție. As vrea să știu care este cauza acestei reacții. (Carmen, Tulcea)

Poate fi teama de o situație inedită sau să nu aibă de fapt legătura cu oliță. E de văzut dacă reacția se mai repetă. De obicei, aceste manifestări sunt trecătoare. Dacă copilul nu dobândește controlul sfincterian sau continuă să aibă reacții exagerate față de această situație, vă rugăm să consultați un Neuro-Psihiatru de copii, care vă va recomanda eventual o evaluare psihologică. Nu este indicat să accentuați această reacție de anxietate arătându-vă excesiv de afectați; mai curând este util să liniștiți copilul și să acceptați cu aceeași seninătate "succesele" și "esecurile" (la început bebe nu "nimerește" de fiecare dată în oliță). Dacă observați spaime nocturne, agitație, depresie, agresivitate, nu ezitați să consultați un psiholog experimentat în evaluarea copiilor de vârstă mică.

3. Copilul nostru este infiat și am dori să ne spuneți când credeți că va fi momentul să-i mărturisim acest lucru. Ne temem să nu afle de la alte persoane și să fie mai rău... (Malina, Giurgiu).

În general, e bine ca astfel de lucruri să fie știute cât mai curând posibil, dar dezvăluirea ar trebui să se facă într-o manieră securizantă și într-un moment potrivit, când copilul nu trece deja printr-o etapă stresantă. Trebuie să fiți pozitivi și convingși de faptul că, odată cu dezvoltarea, copilul dumneavoastră va aprecia deosebit faptul că a fost iubit de către dumneavoastră. Numai iubirea poate crea sentimentul de apartenență și de siguranță, de care copiii au atâta nevoie pentru dezvoltarea lor. Stabilirea momentului și a modalității comunicării acestei informații fundamentale este diferită de la un copil la altul, în funcție de datele sale personale, dar și de relația cu părinții adoptivi. Cel mai bine ar fi să vă sfătuiți cu psihologul acreditat al DPC-ului de pe raza căruia ați adoptat copilul. Dacă nu aveți o astfel de legătură, puteți veni pentru evaluare psihologică și

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII "GRIGORE ALEXANDRESCU"

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

Pasiune pentru medicină. Dragoste pentru copii.

www.spitaluldecopii.ro

consiliere în cadrul Policlinicii Dorobanți a Spitalului nostru. Aveți datele de contact și programul consultațiilor pe site-ul nostru, www.spitaluldecopii.ro.

4. Deși fetița noastră are o lună și jumătate, soțul meu își pierde uneori cumpătul și când urlă prea mult se răstește la ea. Îmi spune că doar așa va tăcea. Îmi e teamă să nu o traumatizeze. Sunt sigură că ea doar vrea să ne spună ceva și nu poate. Îl înțeleg și pe el, căci este foarte stresat. Ce repercusiuni poate avea asupra ei, fiind așa micuță? (Sanda, București)

Orice formă de agresiune se poate constitui în traumă și poate să perturbe dezvoltarea psihică. Numai că blamarea unui membru al familiei poate să înrăutățească și mai mult situația. Recomandarea mea ar fi să consultați un terapeut de familie. De multe ori unul din părinți, mai frecvent tăticii, ca urmare a propriilor traume din copilărie sau a altori factori de maturitate emoțională reacționează dificil la nevoile sugarului și copilului de vârstă mică. Este indicată discuția deschisă și calmă, în familie, asupra acestei situații; dacă unul dintre părinți simte că se înfurie foarte tare sau este extrem de afectat atunci când copilul plânge (plânsul copiilor mici este o formă de comunicare, făcând parte din instinctul de conservare, el ne semnalează o nevoie a copilului, inclusiv nevoia de afecțiune), atunci trebuie ajutat părintele respectiv să se înțeleagă pe sine și să "iasă" din situația acesta care îi provoacă disconfort. Nu este indicată lasarea copilului singur în prezența unei persoane care manifestă fragilitate emoțională și suportă greu plânsul copilului. Încercați și să implicați tăticul în momentele plăcute (băiță, alimentație, schimbarea hăinuțelor, plimbări) pentru a consolida relația afectivă. Este foarte indicat să vă adresați unui psiholog sau unui consilier psihologic pe probleme de familie.

5. Sunt bună și am în grijă o fetiță drăguță și inteligentă în vârstă de 3 ani și 2 luni. Problema e că nu face la oliță, ci pe ea. Am înțeles că a stat până la un an cu mămica, apoi cu o bunica și apoi cu altă bunică. I-am cumpărat oliță, am pus-o în nenumărate rânduri pe ea, ne-am jucat, am povestit

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII "GRIGORE ALEXANDRESCU"

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

Pasiune pentru medicină. Dragoste pentru copii.

www.spitaluldecopii.ro

etc. Tot nu a făcut. Cum i-am pus pampers a și făcut treaba mare. Interesant este că atunci când face pe ea nu i se clintește nici un mușchi pe față. Cum pot s-o ajut? Îmi puteți da un sfat? Și mămica își dorește să rezolve problema, dar nu știe cum. (Daniela, Focșani)

Ar trebui să consulte un psiholog pentru că ar putea avea legătură cu stilul educațional poate inconstant sau inadecvat. Ar putea fi și o tulburare emoțională, în funcție de context. Este recomandată o evaluare completă neuro-psihiatrie pediatrică și psihologie (puteți accesa serviciile specializate din Policlinica Dorobanți - datele de contact pe site-ul nostru www.spitaluldecopii.ro). De asemenea, este de dorit ca acest proces de evaluare să fie realizat de către părinții copilului; rolul dumneavoastră, ca și al bunicilor, este deosebit de important dar... "adjuvant", adică ajutător.

6. Am o problemă cu fetița mea de 1 an și 7 luni. Consider că e mult prea sociabilă cu persoanele din jur. Când suntem în vizită sau când primim vizite de la persoane pe care ea nu le-a văzut decât de vreo câteva ori sau chiar deloc are obiceiul să ceară în brațe, încearcă prin orice mijloace să atragă atenția, le zâmbește, socializează prin cuvinte, prin gesturi. Nu m-ar deranja atât de tare când suntem acasă, la rude sau prieteni, însă mi se întâmplă pe stradă cu persoane pe care nu le cunosc. Pur și simplu se oprește în fața lor și le abordează. Ce mă sfătuiți să fac? Într-un fel mă bucur că nu este un copil retras, dar mă și sperie faptul că nu este absolut deloc reticentă față de persoanele străine. Precizez că acasă se bucură de toată atenția noastră. (Tania, București)

După vârsta de 2 ani ar putea fi o tulburare de atașament (copiii peste 2 anișori devin reticenți față de persoanele adulte și străine); ar putea să nu fie vorba de niciun fel de tulburare sau să fie o nevoie exacerbată de atenție. La această vârstă poate fi doar o particularitate temperamentală sau imitarea unor comportamente ale adulților din mediu. Ar trebui văzută evoluția în timp și în funcție de acest lucru, dacă va fi cazul, să fie consultată de un specialist. Dacă aceasta situație vă îngrijorează sau vă frământă este întodeauna mai bine să vă sfătuiți cu un psiholog de copii, cu care să urmăriți etapele de dezvoltare.

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII "GRIGORE ALEXANDRESCU"

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

*Pasiune pentru medicină.
Dragoste pentru copii.*

www.spitaluldecopii.ro

7. De ceva vreme ne confruntăm cu o “problemă”. Aproape în fiecare zi fiul meu îmi spune că vrea și el un bebe. Din motive medicale acest lucru nu mai este posibil. De curând la gradi au avut ca tema să deseneze “familia mea”. A desenat trei omuleți ținându-se de mână, iar jos ceva ce părea un cățel. L-am întrebat: “Dar asta ce este?” “Frățiorul meu!” “Pai tu ai un frățior?!” Nu, dar o să am”, a venit prompt raspunsul. Spuneți-mi ce să fac și cum să-i spun că el nu va mai avea un frățior, astfel încât să nu-l rănesc. (Teo Damian, Sacele)

Ar trebui să consultați un psiholog mai întâi pentru a evalua semnificațiile personale ale copilului privind această dorință. De obicei, copiii de vârstă preșcolară trec prin această fază în care evocă dorința sau nevoia de a avea un frățior sau o surioară. Este o etapă în dezvoltarea afectivă. În timp aceasta nu afectează copilul, întrucât s-a observat că evoluția cognitivă și afectivă a copiilor unici este foarte bună, adesea cu performanțe școlare mai bune decât a copiilor crescuți în fratrii numeroase. Pe de altă parte nu se pot stabili reguli și prescripții. După evaluarea psihologică, odată ce identificați nevoia reală a copilășului, puteți să compensați aceasta prin jocuri, activități de grup cu alți copii, valorizare personală, adoptarea unor animale de companie, la sfatul psihologului.

8. Fetița mea de un an și opt luni se lovește cu fruntea de tot ce apucă. Totul a început cu erupția primului rând de molari, dar de vreo 3 săptămâni face asta și când se enervează și nu i se face pe plac. Am încercat diverse variante, de la ceartă la ignorare. Zadarnic. Când e foarte supărată se aruncă în genunchi și lovește cu fruntea indiferent că e covor sau beton. Oare ar trebui să o duc la un specialist psiholog sau psihiatru pentru copii? E prea mică pentru așa ceva? Pot spera că se va potoli după erupția caninilor? (Aurora, com.1 Decembrie)

Ar putea fi vorba de o tulburare de reactivitate emoțională sau de disfuncții în stilul educațional sau ar putea fi un comportament reactiv. Consultul psihologic ar ajuta în lămurirea contextului. O abordare calmă și securizantă în momentele de frustrare intense ar putea îmbunătăți lucrurile. În

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII “GRIGORE ALEXANDRESCU”

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

Pasiune pentru medicină. Dragoste pentru copii.

www.spitaluldecopii.ro

principiu, acest comportament nu are legatură cu erupția dentară, ci mai curând cu vârsta copilășului și cu stilul educațional. Încercați să abordați lucrurile cu calm, luând copilășul în brațe, fără să o certați, găsind activități agreabile. Evident, trebuie să preveniți traumatismele pe care copilul le poate suferi în acest context și, de vreme ce acest comportament vă îngrijorează, cereți sfatul unui psiholog. Puteți apela la serviciile specializate din cadrul Policlinicii Dorobanți – datele de contact pe site-ul spitalului nostru: www.spitaluldecopii.ro.

9. Am doi gemeni minunați, o fetiță și un băiețel de 2 ani și 7 luni. Problema cea mare este că se ceartă toată ziua din orice și se bat. Precizez că fetița începe tot timpul cearta, este foarte orgolioasă și nu se lasă până nu are tot. Chiar dacă toate jucăriile sunt duble, dacă unul ia ceva celalalt nu se lasă până nu-si deposedează fratele. Nu mai stiu ce să fac să calmez situația. (Violeta S., Apahida)

Se poate ca stilul educațional să nu fie unul potrivit sau problema să fie strict legată de interacțiunea copiilor și de temperamentul lor. E posibil ca și atitudinea părinților să contribuie în vreun fel. Contextul ar trebui studiat împreună cu un psiholog. De asemenea, intervențiile pot fi făcute în cadrul unei terapii de familie. Faptul de a avea gemeni este o încercare pentru părinți, dar nu una isurmontabilă. Chiar și copiii gemeni au propriul lor set de probleme - unele avantajoase (ai cu cine să te joci, să interacționezi, să intri în competiție, să experimentezi), dar și unele dificile (competiția pentru atenția și afecțiunea fiecărui părinte în parte, nevoia de individualitate și unicitate). Este deci necesar și util să consultați un psiholog.

Ca să vă încurajăm, vă relatăm o anecdotă despre părinți: două mame discuta pe o bancă în parc; prima, având un sigur copil, o întreabă pe mămica gemenilor: “Vai, dragă, nu știu cum te descurci cu doi copilăși că eu de-abia reușesc să fac față unuia singur. Cum reușești să îți împarți dragostea

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII “GRIGORE ALEXANDRESCU”

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

Pasiune pentru medicină. Dragoste pentru copii.

www.spitaluldecopii.ro

ambilor copii??”. Mămica gemenilor a zâmbit cu căldură și a răspuns “Nu împart dragostea. O înmulțesc!”

10. Vă rog să-mi recomandați niște jocuri sau jucării pentru o fetiță de 3 ani și 7 luni. (Nicoleta, București)

Jocurile și jucăriile au în general inscripționate vârsta la care sunt recomandate și ce abilități dezvoltă. Personal le-aș prefera pe cele mai creative. Cea mai “interesantă jucărie” pentru fetița dumneavoastră sunteți chiar dumneavoastră, părinții. Faceți-va timp pentru a petrece cu copilul, citiți-i povești, faceți plimbări în parc sau în împrejurimi, construiți împreună din cuburi, din plastilină, din hârtie colorată. Copiii apreciază cel mai mult atunci când jocurile sunt “luate în serios” de către mami și tati. Nu vă stresati să cumpărați “cele mai scumpe” sau “la modă” jucării; câteodată un avion de hârtie colorat împreună cu părinții este mai important și mai semnificativ pentru copil decât unul scump, din cutie, de la magazin. De asemenea, la această vârstă puteți să faceți mici povești folosind jucăriile sub formă de “ferma animalelor”, “grădina zoologică”. Urmați și “scenariile” care o interesează mai mult pe fetiță (unele fetițe adoră jocurile cu “roluri” - de-a mami, de-a doctorița, de-a cântăreața, de-a prințesa, etc., eventual costumele pentru serbarea de la grădiniță).

11. Fetiței mele de 4 ani îi este teamă că nu mă mai întorc atunci când plec de acasă. Ce îmi recomandați? Are coșmaruri atât noaptea, cât și în timpul somnului de după amiaza. Se trezește pur și simplu urlând, iar momentul când plec la serviciu este foarte traumatizant atât pentru mine cât și pentru ea. Nu cred că a speriat-o cineva cu asta, că nu mă mai întorc. Nu îmi dau seama de unde a apărut această teamă. Aș dori să știu cum să fac să o ajut să treacă peste aceste temeri, deoarece îmi dau seama că suferă foarte tare. (Liliana, București)

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII “GRIGORE ALEXANDRESCU”

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38

SPITALUL CLINIC DE
URGENȚĂ PENTRU COPII
GRIGORE
ALEXANDRESCU

Pasiune pentru medicină. Dragoste pentru copii.

www.spitaluldecopii.ro

Ar trebui consultat un psiholog pentru a explora cauzele, trăirile, gândurile, temerile, așteptările etc din situația dată – adică contextul, și în funcție de acestea stabilit un plan terapeutic. Pe de o parte, mulți copii de această vârstă dezvoltă reacții de anxietate, mici fobii, manii, nevroze; face parte din dezvoltare. Pe de altă parte, trebuie explorat contextul în care apare această teamă particulară la o fetiță mărișoară. Cu cine petrece mai mult timp cât sunteți la serviciu, dacă aveți o bonă, dacă există oameni semnificativi din anturaj care obișnuiesc să “condiționeze afectivitatea” (“dacă ești cuminte vei primi... dacă nu ești cuminte nu te mai iubesc\pleacă mama\ se supără buni,” etc); de obicei, copiii iau în serios acest gen de mesaje și încearcă să “câștige dragostea” adulților semnificativi; dragostea părintească ar trebui însă să fie... necondiționată, iar copilul trebuie să fie foarte convins că mami și tati îl iubesc și atunci când nu doarme după amiază, sau sparge o cană, sau uită să-și strângă jucăriile) dacă există elemente în context care să-i fi indus acest tip de emoție\spaimă. Nu vă culpabilizați! Mămicile care lucrează sunt performante și cresc copii cu standarde educaționale înalte. Atunci când aveți timp liber, dedicați-l fetei – stați împreună, citiți povești, inventați jocuri împreună, petreceți timp împreună seara, înainte de culcare. Vă sfătuim să consultați un psiholog. Puteți accesa serviciile noastre în Policlinica Dorobanți – aveți datele de contact pe site-ul spitalului nostru www.spitaluldecopii.ro.

SPITALUL CLINIC DE URGENȚĂ PENTRU COPII “GRIGORE ALEXANDRESCU”

Cod fiscal 4284134, Cont IBAN RO13TREZ7015041XXX000396,
Deschis la Trezoreria Sector 1,
Bulevardul Iancu de Hunedoara nr. 30-32, Sector 1
Tel./Fax 021.312.79.38